

byrdefordelingen mellem staten og kommunerne på det omhandlede område. Af denne grund og løvrigt som følge af de almindelige økonomiske forhold har man ikke ment at kunne tiltræde de af flertallet foreslåede bestemmelser om direkte statstilskud, men man finder, at tilskud til nedbringelse af kommunernes udgifter til hjemmesygepleje alene bør gives inden for rammerne af den almindelige mellemkommunale refusionsordning.

I overensstemmelse hermed indeholder forslaget bestemmelse om, at kommunerne som hidtil kan anmelde et bestemt beløb pr. indbygger til refusion, og heraf refunderer den fælleskommunale udligningsfond de $\frac{3}{10}$, medens de $\frac{4}{10}$ er genstand for egentlig mellemkommunal refusion.

Størrelsen af det anmeldelsesberettigede beløb foreslås imidlertid fastsat til 2 forskellige beløb, eftersom sygeplejersken anvender motorkøretøj eller ej. Baggrunden herfor er udvalgets forslag om, at hjemmesygeplejerskerne på landet normalt forsynes med motorkøretøj, hvilket allerede i dag i vidt omfang er tilfældet, idet der derved bliver mulighed for at gøre distrikterne større. I byerne med den tætte bebyggelse vil der imidlertid som regel ikke være grundlag for at udstyre hjemmesygeplejerskerne med bil, og heraf følger, at der vil blive en væsentlig forskel mellem landkommunernes og bykommunernes udgifter til hjemmesygepleje. Afgørelsen af, om kommunerne kan anmelde det høje refusionsbeløb, træffes af de i § 2 nævnte godkendende myndigheder, som skal påse, at hjemmesygeplejeordningen er rationelt tilrettelagt under hensyn til distriktets størrelse og befolkningstæthed, hvorunder naturligt indgår spørgsmålet om sygeplejerskernes motorisering.

De foreslåede størstebeløb for kommunernes refusionsberettigede udgifter til hjemmesygepleje — 2 kr. 50 øre pr. indbygger i kommuner, hvor der ikke fordres bil til hjemmesygeplejerskens befordring, og 4 kr. 50 øre pr. indbygger i kommuner, hvor bil er fornøden — er fastsat på grundlag af beregninger over de gennemsnitlige udgifter til driften af hjemmesygeplejevirkksomheder, som er tilrettelagt i overensstemmelse med de af udvalget angivne retningslinjer. Det er herved forudsat, at hjemmesygeplejerskerne i landkommunerne vil kunne overkomme et distrikt på mellem 2 500—3 000 indbyggere, når der stilles bil til rådighed. For byernes vedkommende er der derimod regnet med, at sygeplejersken vil kunne overkomme et distrikt på 4 000—5 000 indbyggere.

Udgifternes størrelse fremgår af nedenstående opstilling over udgifter og indtægter i hjemmesygeplejevirkksomheder i landkommuner og bykommuner.

Udgifter:	Land-	By-
	kommuner	kommuner
	ca.	ca.
lønningsudgifter	10 000 kr.	11 000 kr.
ferie- fridags- og syge-		
afløsning	2 500 -	2 500 -
pensionsudgifter	325 -	350 -
administration	300 -	300 -
befordring	4 000 -	300 -
	<u>17 125 kr.</u>	<u>14 450 kr.</u>

De angivne udgifter til lønninger og afløsning under ferie og fridage er gennemsnitslønninger beregnet på grundlag af den bestående overenskomst og de for tiden gældende lønningstillæg. For pensionsbidragets vedkommende er der regnet med 9 pct. af den pensionsgivende løn.

Indtægternes størrelse vil foruden af taksternes størrelse afhænge af det antal indbyggere, som virksomheden omfatter. Regner man med de af hjemmesygeplejeudvalget foreslåede takster — 2 kr. pr. medlem af statsanerkendte sygekasser og for medlemmer af hjemmesygeplejeforeninger 16 kr. pr. husstand og 8 kr. for enlige — bliver de samlede takstindtægter:

- ca. 4 000 kr. for virksomheder med 2 500 indbyggere
- ca. 4 800 kr. for virksomheder med 3 000 indbyggere
- ca. 6 400 kr. for virksomheder med 4 000 indbyggere
- ca. 8 000 kr. for virksomheder med 5 000 indbyggere.

Af de anførte opstillinger kan udledes, at kommunernes udgifter til hjemmesygepleje vil beløbe sig til:

Landkommuner:

- 2 500 indbyggere 13 125 kr. eller pr. indbygger ca. 5 kr. 25 øre
- 3 000 indbyggere 12 325 kr. eller pr. indbygger ca. 4 kr. 10 øre

Bykommuner:

- 4 000 indbyggere 8 000 kr. eller pr. indbygger 2 kr.
- 5 000 indbyggere 6 500 kr. eller pr. indbygger 1 kr. 30 øre.

På grundlag heraf er maksimum for kommunernes anmeldelsesberettigede refusionsbeløb fastsat til 4 kr. 50 øre pr. indbygger for kommuner, hvor det er nødvendigt at stille bil til rådighed for sygeplejersken, og ellers til 2 kr. 50 øre pr. indbygger.

Når sidstnævnte beløb er fastsat lidt højere end